

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 3PP/43/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4319010880
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Šmrhola
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2019:4319010880.1

Uznesenie

Okresný súd Levice, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Šmrholu a prísediacich sudcov Róberta Kyšku a Mgr. Petra Podhorského, v trestnej veci odsúdeného H. O. o návrhu na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c/, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.09.2019 v ÚVTOS Želiezovce, takto

rozhodol:

Podľa § 66 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 Trestného zákona, súd návrh odsúdeného H. O., nar. XX.XX.XXXX v S., trvale bytom S., t.č. v R. N., o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 16

/šestnásť/ mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T 21/2018 zo dňa 11.06.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2To 64/2018 zo dňa 19.09.2018, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Odsúdený H. O. podal dňa 23.07.2019 návrh o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý odôvodnil tým, že počas výkonu trestu si plnil svoje povinnosti uložené zákonom a ústavným poriadkom, plnil pokyny príslušníkov ústavu úlohy z programu zaobchádzania. Po prepustení z výkonu trestu chce byť oporou svojim rodičom, hlavne otcovi, ktorému diagnostikovali rakovinu pľúc.

Odsúdený na verejnom zasadnutí trval na prejednaní návrhu a dodal, že ho podal z dôvodu, že chcel sa dostať na slobodu a vidieť otca, ktorý bol chorý na rakovinu, avšak minulý týždeň zomrel. V prípade prepustenia z výkonu trestu, chce normálne žiť.

Vykonaným dokazovaním z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Želiezovce súd zistil, že vo výkone trestu odňatia slobody sa odsúdený nachádza od 22.10.2018, lehotu na podmienené prepustenie mal splnenú dňom 22.06.2019. Do ÚVTOS Želiezovce bol premiestnený dňa 06.11.2018. V období od 19.02.2019 do 02.07.2019 v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov absolvoval súdom nariadenú ochrannú protialkoholickú liečbu ústavnou formou, kde liečebný režim dodržiaval. Stanovené ciele programu zaobchádzania sa plnia čiastočne v oblastiach edukácie a vzťahov s vonkajším prostredím, v ostatných oblastiach sa plnia priebežne. Svoj voľný čas trávi prevažne odpočinkom, sledovaním televíznych programov a hraním spoločenských a športových hier. Jeho správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni. V kolektíve spoluodsúdených je znášanlivý, konfliktné situácie nevyvoláva. Funkciou z radov odsúdených nie je poverený. Počas výkonu trestu odňatia slobody bol raz disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný nebol.

Pracovne je zaradený na pracovisku s dohľadom vo vnútornej prevádzke ústavu ako pomocná sila vo väzenskej kuchyni, kde má dobrú pracovnú morálku. Resocializačná prognóza u menovaného je nepriaznivá s poukazom na opakované páchanie trestnej činnosti, na slabé sociálne a rodinné zázemie, užívanie návykových látok pred výkonom trestu,

absenciu dlhodobého zamestnania a nízke dosiahnuté vzdelanie. Na základe celkového hodnotenia menovaný čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a neodporúča sa jeho podmienené prepustenie.

Ďalej súd z fotokópií nariadenia výkonu trestu zistil, že odsúdený dňa 22.10.2018 sám nastúpil do výkonu trestu a z odpisu registra trestov vyplýva, že v minulosti sa 19-krát dostal do rozporu so zákonom na území SR.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T 21/2018 vyplýva, že H. O. bol právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T 21/2018 zo dňa 11.06.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2To 64/2018 zo dňa 19.09.2018, pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c/, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona, na trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Prokurátor s poukazom na záver hodnotenia riaditeľa ústavu uviedol, že odsúdený nespĺňa všetky materiálne podmienky na podmienené prepustenie, nie sú žiadne záruky, že povedie riadny život po podmienenom prepustení z výkonu trestu a návrh odsúdeného o podmienené prepustenie navrhol zamietnuť.

Podľa § 66 odsek 1 Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmienenčne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život /materiálne podmienky/ a
a/ ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody,
b/ ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody,
c/ ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami /formálna podmienka/.

Podľa § 66 odsek 2 Trestného zákona, pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Z uvedených zákonných ustanovení vyplýva, že pre vyhovenie návrhu o podmienené prepustenie musia byť súčasne splnené formálne a materiálne podmienky.

Po vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí súd zistil, že odsúdený splnil formálnu podmienku / výkon polovice uloženého trestu /, avšak nespĺnil ani jednu z materiálnych podmienok - a to preukázať určitý stupeň polepšenia a v budúcnosti viesť riadny život. Stanovené ciele programu zaobchádzania sa plnia čiastočne v oblastiach edukácie a vzťahov s vonkajším prostredím, v ostatných oblastiach sa plnia priebežne. Aktivita menovaného pri plnení jednotlivých cieľov programu zaobchádzania nie je vo všetkých oblastiach na

požadovanej úrovni a pri spracovávaní programu zaobchádzania sám nenavrhol aktivity, o ktoré by mal počas výkonu trestu záujem. Jeho prístup k plneniu programu zaobchádzania nepoukazuje na pozitívne zmeny v postojoch k vlastnej resocializácii. Podľa názoru súdu odsúdený nepreukázal polepšenie, bol vedený k uvedomeniu si dôsledkov páchania trestnej činnosti, pričom neprejavil doposiaľ taký záujem, aby sa zbavil všetkých záporných vlastností a sklonov, ktoré ho viedli k trestnému činu, pre ktorý bol odsúdený. O aktivity pedagogického pôsobenia prejavuje záujem. Správanie sa a vystupovanie odsúdeného počas výkonu trestu je doposiaľ na požadovanej úrovni, aktuálne svoje základné povinnosti

si plní, ústavný poriadok dodržiava. Doposiaľ si vytvoril len jednu podmienku k udeleniu disciplinárnej odmeny. V individuálnej práci s ním sa doposiaľ podarilo dosiahnuť len čiastočné pozitívne zmeny v hodnotovej orientácii. S poukazom na záver hodnotenia riaditeľa ústavu, tento neodporučil podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody odsúdeného H.

Podľa názoru súdu odsúdený sa podmienkam a požiadavkám výkonu trestu celkom neprispôbil. Od odsúdeného nemožno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Aktuálne dodržiava ústavný poriadok, ale len za múrmi výchovného ústavu, kde je neustále sledované jeho správanie a po prepustení z výkonu trestu sa opakovane dopúšťa najmä majetkovej trestnej činnosti.

Ako vyplýva z odpisu registra trestov, odsúdený H. O. sa už v minulosti viackrát dostal do rozporu so zákonom, pričom tresty odňatia slobody, ktoré mu boli uložené za uplynulé obdobie, nevedli k jeho náprave a prevýchove.

Z rozsudku Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 3T 23/2016 zo dňa 31.08.2016, právoplatného dňa 31.08.2016 vyplýva, že H. O. bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f/, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona a iné a odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Trest vykonal dňa 20.10.2017. Po prepustení z výkonu trestu sa opätovne dostal do rozporu so zákonom, keď už dňa 27.10.2017 spáchal prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c/, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona, za čo bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T 21/2018 zo dňa 11.06.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2To 64/2018 zo dňa 19.09.2018 na trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý v súčasnosti vykonáva.

Opakovane sa dopustil trestného činu krádeže, pričom sa očakávalo, že už sa bude vyhýbať protiprávnemu konaniu, čo sa však nenaplnilo. Zároveň súd poznamenáva, že rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 3T 23/2016 zo dňa 31.08.2016 bol odsúdenému zároveň uložený aj ochranný dohľad, napriek tomu opätovne pokračoval v páchaní trestnej činnosti.

Súd mal za to, že pre spoločnosť tu je odôvodnený predpoklad zvýšeného rizika recidívy odsúdeného. V minulosti bol viackrát podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, a to dňa 30.09.1993 uznesením Okresného súdu Martin pod sp. zn. Pp 178/1993, pričom mu bola stanovená skúšobná doba v trvaní 4 roky, avšak po prepustení z výkonu trestu sa opätovne dostal do rozporu so zákonom / rozhodnutie Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T 75/1994 zo dňa 22.02.1995, pre trestný čin krádeže spolupáchatelstvom § 9 odsek 2 k § 247 odsek 1, 2 Trestného zákona /. Uznesením Okresného súdu Martin sp. zn.

Pp 178/1993 bolo vyslovené, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia neosvedčil a zvyšok trestov z rozhodnutia Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T 79/1990 zo dňa 04.12.1990 a z rozhodnutia Okresného súdu Trnava sp. zn. 6T 137/1991 zo dňa 22.05.1991 mu boli dňa 23.08.1995 nariadené vykonať. Napriek tomu bol znovu podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody a to dňa 05.12.1996 uznesením Okresného súdu Martin pod sp. zn. Pp 334/1996, pričom mu bola stanovená skúšobná doba v trvaní 3 roky, avšak po prepustení z výkonu trestu sa opätovne dostal do rozporu so zákonom / rozhodnutie Okresného súdu Trnava sp. zn. 6T 293/1998 zo dňa 02.12.1998, pre pokus trestného činu krádeže § 8 odsek 1 k § 247 odsek 1 písmeno b/, e/ Trestného zákona /. Uznesením Okresného súdu Martin sp. zn. Pp 334/1996 bolo znovu vyslovené, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia neosvedčil a zvyšok trestu z rozhodnutia Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T 79/1990 zo dňa 04.12.1990 mu bol dňa 07.12.1999 nariadený vykonať.

Z uvedeného teda vyplýva, že porušil podmienky podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, kedy sa očakávalo, že bude schopný po prepustení viesť riadny život občana, čo sa však nenaplnilo

Súd mal za to, že pre spoločnosť tu je odôvodnený predpoklad zvýšeného rizika recidívy odsúdeného. V danom prípade prognóza do občianskeho života u odsúdeného nie je priaznivá, keďže po výkone trestu sa opätovne dopustil ďalších trestných činov krádeží.

Keďže neboli splnené materiálne podmienky podmiennečného prepustenia zo strany odsúdeného, zakotvené v § 66 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, nemožno od neho dôvodne očakávať, že v

prípade podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody povedie riadny život a že nebude v trestnej činnosti pokračovať.

Vzhľadom na umiestnenie odsúdeného v ÚVTOS v Želiezovciach za účelom výkonu trestu odňatia slobody v ústave so stredným stupňom stráženia je potrebné, aby prejavil ešte dostatočnú snahu po náprave. Súd podľa § 66 odsek 2 Trestného poriadku, prihliadol aj na typ ústavu a stupeň jeho stráženia a má za to, že v súčasnosti zodpovedá miere prevýchovy odsúdeného a možnostiam jeho resocializácie.

S poukazom na horeuvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že na odsúdeného bude potrebné naďalej pôsobiť výchovnými prostriedkami počas výkonu trestu odňatia slobody v ústave so stredným stupňom stráženia, nakoľko si nevytvoril podmienky na podmienené prepustenie a preto súd jeho návrh ako nedôvodný zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať sťažnosť do troch pracovných dní odo dňa jeho vyhlásenia na Okresný súd Levice sp. zn. 3PP 43/2019.

Sťažnosť má odkladný účinok.

O sťažnosti rozhoduje Krajský súd v Nitre.

Sťažnosť môže podať osoba, ktorej sa uznesenie priamo týka alebo ktorá na uznesenie dala návrh, na ktorý ju zákon oprávňuje; proti uzneseniu súdu môže podať sťažnosť aj prokurátor, a to aj v prospech obvineného. V prospech mladistvého obvineného môžu podať sťažnosť, a to aj proti jeho vôli, zákonný zástupca, obhajca, orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately;

lehota na podanie opravného prostriedku im plynie samostatne.

Osobám, ktoré môžu podať sťažnosť v prospech obvineného, končí sa lehota na podanie sťažnosti tým istým dňom ako obvinenému; prokurátorovi však plynie lehota vždy samostatne.

Oprávnená osoba sa môže sťažnosti výslovne vzdať.

Oprávnená osoba môže podanú sťažnosť vziať výslovne späť, kým sa o nej nerozhodlo. Sťažnosť prokurátora môže vziať späť aj nadriadený prokurátor.

Sťažnosť podaná v prospech obvineného inou oprávnenou osobou alebo za obvineného obhajcom alebo zákonným zástupcom môže byť vzatá späť len s výslovným súhlasom obvineného. Prokurátor však môže vziať takú sťažnosť späť aj bez súhlasu obvineného. V tom prípade plynie obvinenému nová lehota na podanie sťažnosti od upovedomenia, že sťažnosť bola vzatá späť.

Uznesenie možno napadnúť pre

- a) nesprávnosť niektorého jeho výroku,
- b) zřejmý rozpor výroku s odôvodnením, alebo
- c) porušenie ustanovení o konaní, ktoré uzneseniu predchádzalo, ak toto porušenie mohlo spôsobiť nesprávnosť niektorého výroku uznesenia.

V sťažnosti možno uviesť skutočnosti a dôkazy, ktoré neboli známe v prvostupňovom konaní.

Ak podáva sťažnosť prokurátor, orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately alebo obhajca za obvineného alebo vo vlastnom mene, musí byť sťažnosť zároveň odôvodnená.